

Sygn. akt III Ca 111/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 kwietnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Tomasz Tatarczyk (spr.)

Sędzia SO Krystyna Hadryś

Sędzia SR (del.) Maryla Majewska-Lewandowska

Protokolant Aldona Kocięcka

po rozpoznaniu w dniu 15 kwietnia 2015 r. w Gliwicach na rozprawie

sprawy z powództwa T. S.

przeciwko (...) Towarzystwu (...) w W.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Rybniku

z dnia 12 czerwca 2014 r., sygn. akt II C 445/12

1. prostuje oznaczenie w zaskarżonym wyroku strony pozwanej w ten sposób, że jest nią (...) Towarzystwo (...) w W.;

2. zmienia zaskarżony wyrok:

a) w punkcie 2 w ten sposób, że w miejsce zasądzonej w punkcie 1 kwoty 8.702,50 złotych zasądza kwotę 10.386,48 (dziesięć tysięcy trzysta osiemdziesiąt sześć 48/100) złotych,

b) w punkcie 3 w ten sposób, że w miejsce kwoty 2.526,60 złotych zasądza kwotę 3.762,03 (trzy tysiące siedemset sześćdziesiąt dwa 03/100) złotych;

3. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 385 (trzysta osiemdziesiąt pięć) złotych z tytułu zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

SSR (del.) Maryla Majewska-Lewandowska SSO Tomasz Tatarczyk SSO Krystyna Hadryś

Sygn. akt III Ca 111/15

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 12 czerwca 2014 roku Sąd Rejonowy zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 8702,50 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 27 lutego 2012 roku, oddalił powództwo w pozostałym zakresie, zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2526,60 zł z tytułu zwrotu kosztów procesu, nakazał pobrać od powoda na rzecz Skarbu Państwa kwotę 306,03 zł z tytułu kosztów sądowych. Sąd ustalił, że pozwany jako ubezpieczyciel ponosi odpowiedzialność za skutki zdarzenia drogowego z dnia 26 stycznia 2012 roku. W wyniku tego zdarzenia uszkodzeniu

uległ samochód marki R. (...) stanowiący własność M. K.. Sprawca zdarzenia związany był z pozwanym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu. Pozwany wypłacił poszkodowanemu odszkodowanie w kwocie 4387,69 zł. Z miejsca zdarzenia samochód R. został odholowany do warsztatu naprawczego, gdyż jego stan techniczny uniemożliwiał dalszą jazdę. Na mocy umowy z dnia 27 stycznia 2012 roku powód nabył od M. K. wierzytelność z tytułu odszkodowania z polisy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, powstałą w związku ze zdarzeniem z dnia 26 stycznia 2012 roku. W okresie naprawy pojazdu R. poszkodowany korzystał z samochodu zastępczego marki C.. Powód przy pomocy programu komputerowego wyliczył koszt naprawy samochodu R. na 11.653,27 zł. Za wynajem pojazdu zastępczego w okresie piętnastu dni powód wystawił fakturę na kwotę 2583 zł brutto, za holowanie pojazdu fakturę na kwotę 369 zł brutto, za wykonanie kalkulacji kosztów naprawy fakturę na kwotę 221,40 zł i za parkowanie pojazdu fakturę na kwotę 184,50 zł. Pismem z 12 marca 2012 roku powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 10.769,98 zł obejmującej uzupełniające odszkodowanie za szkodę w pojeździe, koszty sporządzenia kalkulacji, koszty holowania, parkowania i koszty najmu samochodu zastępczego. Pozwany odmówił zapłaty. Uzasadniony koszt naprawy samochodu R. przy użyciu dostępnych zamienników części typu Q i części oryginalnych oraz stawki za roboczogodzinę w wysokości 90 zł ustalił Sąd w ślad za opinią biegłego na 9969,29 zł. Podkreślił, że podstawową funkcją odszkodowania jest kompensacja, co oznacza, że odszkodowanie powinno przywrócić w majątku poszkodowanego stan naruszony zdarzeniem wyrządzającym szkodę. Wskazał, że brak jest podstaw ku temu aby wypłatę odszkodowania uzależnić od udokumentowania naprawy. Uznając za miarodajną opinię biegłego z zakresu techniki motoryzacyjnej zasądził na rzecz powoda jako nabywcy wierzytelności dalsze odszkodowanie za szkodę w pojeździe w wysokości różnicy pomiędzy odszkodowaniem ustalonym w oparciu o opinię biegłego a odszkodowaniem wypłaconym przez pozwanego – 5529,10 zł. Za usprawiedliwione uznał również żądanie zapłaty odszkodowania obejmującego koszty holowania – 369 zł, koszty sporządzenia kalkulacji – 221,40 zł, koszty wynajęcia pojazdu zastępczego - 2583 zł. Jako bezzasadne uznał natomiast żądanie refundacji opłaty parkingowej, stwierdził, że wydatek z tego tytułu nie pozostawał w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem wyrządzającym szkodę, powód podjął się naprawy samochodu R., koszty naprawy objęły opłatę parkingową. O odsetkach orzekł sąd w oparciu o art. 481 k.c., o kosztach procesu – po myśli art. 100 k.p.c.

W apelacji powód zaskarżył wyrok w części oddalającej powództwo o zapłatę kwoty 1683,98 zł z tytułu szkody w pojeździe oraz w części rozstrzygającej o kosztach procesu; zarzucił naruszenie prawa procesowego - art. 233 § 1 k.p.c. przez niewłaściwą ocenę dowodów i uznanie, że szkoda w pojeździe powinna zostać rozliczona w oparciu o ceny zamienników części a dopiero w przypadku braku takich zamienników może zostać rozliczona w oparciu o ceny oryginalnych części zamiennych, art. 328 § 2 k.p.c. poprzez niewskazanie w treści uzasadnienia wyroku przyczyn, dla których sąd przyjął, że szkoda ma zostać rozliczona w oparciu o ceny części nieoryginalnych a nie w oparciu o ceny części objętych logiem producenta marki pojazdu, naruszenie prawa materialnego - art. 363 k.c. przez zakwestionowanie tego, że wybór sposobu naprawienia szkody jest prawom poszkodowanego, a także przez uznanie, że naprawa pojazdu przy wykorzystaniu oryginalnych części zamiennych jest dopuszczalna dopiero w przypadku braku zamienników takich części, art. 415 k.c. przez jego niewłaściwe zastosowanie i uznanie, że stronie powodowej należne jest odszkodowanie w wysokości mniejszej aniżeli faktycznie poniesiona szkoda. W oparciu o te zarzuty skarżący domagał się zmiany wyroku przez zasądzenie od pozwanego kwoty 10.386,48 zł w miejsce kwoty 8702,50 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 27 lutego 2012 roku, zwrotu wszystkich kosztów procesu poniesionych w pierwszej instancji, zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego, ewentualnie uchylecia wyroku i przekazania sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zasadnie zarzucił powód niewskazanie w motywach zaskarżonego wyroku przyczyn, dla których przyjął Sąd Rejonowy za podstawę ustalenia wartości szkody w pojeździe opinię biegłego w wariantcie drugim, w którym koszty naprawy określił biegły przy użyciu cen dostępnych zamienników części typu Q i części oryginalnych. Według wariantu pierwszego opinii koszty naprawy pojazdu R. przy użyciu wyłącznie oryginalnych części zamiennych wynoszą 12.083,42 zł.

Podstawę odpowiedzialności pozwanego związanego umową ubezpieczenia OC ze sprawcą szkody stanowi art. 822 § 1 k.c. w związku z art. 13 ust. 2 ustawy z 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych i art. 436 k.c.

Pozwanego jako ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej sprawcy szkody obciąża ogólny obowiązek naprawienia szkody przez zapłatę poszkodowanemu sumy pieniężnej, która odpowiadać będzie wysokości szkody ustalonej w sposób przewidziany prawem (art. 363 § 2 i art. 361 § 1 k.c.), zgodnie z zasadą pełnego odszkodowania.

Odszkodowanie to ma wyrównać uszczerbek w sferze majątkowej poszkodowanego, jaki powstał w chwili wystąpienia zdarzenia wyrządzającego szkodę.

Przywrócenie pojazdowi jego wartości sprzed wypadku wymaga zazwyczaj naprawy przez użycie nowych części i materiałów oraz zastosowanie odpowiedniej technologii naprawy, dlatego wydatki poniesione z tego tytułu powinny być uwzględnione jako koszty naprawienia szkody odpowiadające wysokości należnego poszkodowanemu odszkodowania.

Skarżący nie kwestionuje tego, że w wypadku uszkodzone zostały części pojazdu pochodzące z pierwszego montażu.

Skoro w wyniku zdarzenia uszkodzeniu w samochodzie R. uległy oryginalne części producenta i wymagają one wymiany, powód jako nabywca wierzytelności poszkodowanego może domagać się aby przy określeniu wartości odszkodowania uwzględnione zostały ceny takich właśnie części zamiennych.

Użycie części zamiennych określonych w opinii biegłego jako części zamiennie oryginalne a więc części objętych gwarancją jakości producenta pozwala na przywrócenie w pełni wartości użytkowych pojazdu sprzed szkody, a tym samym przywrócenie pojazdowi wartości sprzed wypadku, takiemu zaś celowi służyć powinno odszkodowanie przysługujące poszkodowanemu od ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej sprawcy szkody.

Pełną rekompensatę poniesionego przez poszkodowanego uszczerbku majątkowego zapewnia zapłata odszkodowania wyliczonego w opinii biegłego na kwotę 12.083,42 zł. Powód, który nabył wierzytelność poszkodowanego dochodził z tytułu szkody w pojeździe uzupełniającego odszkodowania obliczonego przy przyjęciu, że uzasadnione koszty naprawy pojazdu wyniosły 11.653,27 zł a więc mniej niż według wariantu pierwszego opinii biegłego.

W rezultacie apelacja podlegała w całości uwzględnieniu przez zasądzenie różnicy kwot 11.653,27 zł i 9969,29 zł.

Ponieważ powód uległ tylko co do nieznacznej części swego żądania, w myśl art. 100 k.p.c. należał mu się zwrot wszystkich kosztów procesu poniesionych w pierwszej instancji; koszty te, jak wskazał Sąd Rejonowy, wyniosły 3762,03 zł.

Z przytoczonych względów Sąd Odwoławczy orzekł jak w sentencji wyroku na podstawie art. 386 § 1 k.p.c., o kosztach postępowania odwoławczego – na zasadzie art. 98 § 1 i 3 w związku z art. 99 k.p.c.; pozwanego jako stronę przegrywającą obciąża obowiązek zwrotu powodowi, na jego żądania, kosztów instancji odwoławczej obejmujących opłatę od apelacji i wynagrodzenie radcy prawnego. W oparciu o art. 350 § 1 i 3 k.p.c. sprostowaniu podlegało oznaczenie w zaskarżonym wyroku strony pozwanej.

SSR (del.) Maryla Majewska-Lewandowska SSO Tomasz Tatarczyk SSO Krystyna Hadryś